

La finestra oberta

ARMAND PEREIRA

El problema de l'habitatge

Les dificultats per accedir a un habitatge digne tenen relació amb molts altres aspectes de la vida que acaben condicionant la mateixa evolució de la societat, com la salut i el seu impacte en el sistema sanitari.

L'origen d'aquest problema es pot resumir en l'acció combinada de dos factors: la disparitat entre l'evolució de la renda i la de l'habitatge (sigui obra nova, segona mà o lloguer) per una banda, i la pràctica inexistència d'oferta d'habitatge social per l'altra.

Les opinions convergeixen gairebé totes en un punt comú: els lloguers són excessius perquè no guarden la proporció en referència al salari mínim actual -1.121,47 euros-.

Quina part percentual representa en les famílies que viuen amb el sou mínim de 1.121,47 euros la mitjana de lloguers actuals? Un percentatge massa elevat, inclús m'atreiria a dir insostenible.

Davant la situació cal lluitar contra la injustícia social dels que són al capdavant de les institucions.

En l'article publicat *Prometen molt i no fan res*, el nostre company **Jaume Bartumeu** proposava fa temps establir un topall en els augments de lloguer en les renovacions de contractes que no permeti establir una renda que superi el 15% de l'anterior.

Democràticament discrepo. Considero que admetre una renda que no superi el 15% anterior pot ser enormement desproporcional a

l'augment que s'apliquen als preus dels articles de primera necessitat i a l'augment salarial.

L'habitatge és un dels reptes principals de la nostra societat i per això cal construir habitatges socials amb rendes controlades.

La llei actual possibilita l'ajuda al lloguer de l'habitatge però, és evident, que és o serà necessari assegurar el seu futur.

El problema social, dels llogaters d'habitatge, cerca una solució, però no se n'acaba de trobar. Per què? S'està ajudant a augmentar la riquesa mantenint la pobresa.

No vull generalitzar però molts dels actuals governants no entenen l'essència de la solidaritat. Per a mantenir el benefici d'uns sectors privilegiats, no aturen la profunda desigualtat que comporta una permanent injustícia social.

Amb el sou mínim actual, deixar que es cobrin lloguers abusius, em sembla un atemptat al dret constitucional a un habitatge digne.

Som en una societat que viu se-

grestada per un poder econòmic ferotge.

Dir això és rebel·lar-me i sóc conscient que pot no representar res, però per sobreviure primer he d'estar viu.

Penso que els conservadors ens tenen por perquè saben que nosaltres no en tenim. La lluita es resumeix en un sol comportament: canviar un problema per una solució és, al meu entendre, part de la solució.

La companya **Elisabet Zoppetti** va escriure l'article *Treballem per a vostè... de debò?* (BonDia, 3 d'agost del 2020), que encara és de plena actualitat. Per això comparteixo la seva opinió: Ens sentim orgullosos de veure que les nostres propostes arriben a convertir-se en proposició de llei...

Sabem que el camí continua sent llarg *sine die*. Jo, davant d'aquesta situació, vull mantenir l'esperança i defensar els nostres drets constitucionals a un habitatge digne. ≡

Membre del Consell Nacional de Progressistes-SDP